

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/129/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713207601
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3713207601.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej vo veci starostlivosti o mal. I. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny A. N., dieťa rodičov Z. A., bytom A. N., U. XXX/X, zastúpenej JUDr. I. S., advokátkou, so sídlom v R., A. XXXX/XC a U. A., bytom NV. o zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 29. júla 2013, č.k. 11P/72/2013-54, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zvýšil otcovi výživné na mal. I. zo sumy 115 Eur mesačne na sumu 130 Eur mesačne od 01.08.2013, ktoré výživné bude zasielať vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu A. N. zo dňa 12.09.2012, č.k. 3P/80/2012-76. Vo zvyšnej časti návrh matky zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v súlade s ust. § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine došlo na strane mal. I. k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného, keďže jej matka prišla o zamestnanie a presťahovali sa zo Žiliny do Považskej Bystrice. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že matka maloletej je nezamestnaná a od 01.02.2013 je evidovaná na Úrade práce v Považskej Bystrici ako uchádzač o zamestnanie; poberá dávky v nezamestnanosti vo výške 183,60 Eur. Matka býva v podnájme, kde platí 250 Eur nájomné za 2-izbový byt. V predošlom roku, v máji 2012, získala sumu 25.000 Eur ako podiel z predaja ich spoločného bytu, ale po odchode z bytu, kde zanechala takmer všetky veci, musela zakúpiť mnoho nových vecí a aj zaplatila nájomné na rok vopred. Mal. I. nastupuje do 6. ročníka ZŠ, navštevuje plavecký krúžok, jazykový krúžok a dva mesiace chodí na doučovanie matematiky. Otec mal. I. je nemajetný, pracuje vo T. O. ako tréner na polovičný úväzok s čistým príjmom cca 160 Eur mesačne, zároveň pracuje aj súkromne ako osobný tréner, kde má čistý príjem cca 350 Eur, celkovo má tak príjem asi 510 Eur mesačne. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Žije s priateľkou, ktorá má osemročnú dcéru. Má dlh vo výške 22.533 Eur, ktorý vznikol z jeho ručenia za pôžičku voči štátnemu fondu rozvoja a bývania, a ktorý je povinný splácať. Na základe takto zistených skutočností súd prvého stupňa zvýšil výživné zo strany otca na mal. I. zo 115 Eur mesačne na sumu 130 Eur mesačne s účinnosťou od 01.08.2013. Pri rozhodovaní vychádzal súd z reálnych možností a schopností otca, ako aj z aktuálnych potrieb maloletého dieťaťa, ktoré má právo podieľať sa na životnej úrovni oboch rodičov. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 62 ods. 2, 3, § 78 ods. 1 veta prvá, § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého dieťaťa, domáhala sa jeho zrušenia a vrátenia vecí súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodila, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.. Poukázala na výpoveď otca pred súdom prvého stupňa, v ktorej sám uviedol, že pokiaľ ide o odmeny za tréningy, nevedie o tom žiadne záznamy, snaží sa týmto spôsobom zarobiť, aby mal peniaze a je si vedomý, že by mal viesť aj nejaké účtovníctvo. Z uvedeného je zrejmé, že v schopnostiach a možnostiach otca je zadovážiť si ďalší príjem, ktorého výšku však otec

nevie preukázať, a preto sa možno domnievať, že tento príjem môže byť aj vyšší ako uvádza otec, t.j. vyšší ako cca 350 Eur mesačne. Za predpokladu, že otec pracuje len 4 hodiny - polovičný pracovný úväzok, tak ďalšie 4 hodiny môže trénovať osobitne a ak za hodinu súkromného tréningu zarobí napríklad 5 Eur, čo denne predstavuje 20 Eur a do mesiaca pri 20 pracovných dňoch 400 Eur. Poukázala na to, že otec žiadnym spôsobom svoj príjem iný než zo závislej činnosti (polovičný pracovný úväzok) nepreukázal. Nie je potom zrejmé, prečo súd v tomto prípade nevychádzal z domnienky uvedenej v ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine. Prvostupňový súd sa jednostranne uspokojil s príjmom otca preukázaním výplatných pásov a potvrdením zamestnávateľa, avšak sa vôbec nevysporiadal so samotnou výpoveďou otca maloletej. Ďalej poukázala na to, že od 31.07.2013 nemá žiadny príjem, nakoľko nemá nárok ani na dávku v hmotnej núdzi. V doplnenom odvolaní zo dňa 01.10.2013 matka ďalej uviedla, že tak ako ona aj otec získal po predaji spoločného bytu sumu 25.000 Eur. Ďalej namietala, že súd zohľadnil tú skutočnosť, že otec zaplatil maloletej poplatok za plavecký krúžok v sume 50 Eur, avšak nebral do úvahy, že ona uhradila za doučovanie angličtiny - ročne sumu 80 Eur a v súčasnosti hradí dcére 6 Eur za hodinu angličtiny 2 x týždenne. Nesúhlasila s tým, že súd bral do úvahy ako nevyhnutný výdavok otca platenie ručiteľského záväzku zo ŠFRB, keď v skutočnosti otec tento ručiteľský záväzok nespláca, nakoľko ho stále splácajú dlžníci.

Otec maloletého dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že od posledného rozhodovania súdu o výživnom (september 2012) sa jeho majetkové a zárodkové pomery vôbec nezmenili, tieto zostali rovnaké a presne takisto ako v tomto konaní tieto preukazoval aj v poslednom konaní o výživnom, pričom matka ich vôbec nespochybňovala. Ďalej uviedol, že je zamestnaný u zamestnávateľa O. H. s.r.o. ako tréner pre fitness, kde má uzatvorenú pracovnú zmluvu na 20 hodín týždenne s čistým mesačným príjmom 160 Eur, ktorý je príjmom zo závislej činnosti. Mimo zamestnania poskytuje klientom tréningy, za ktoré dostáva dohodnutú odmenu od 5 do 10 Eur. Taktiež si privyrába sprostredkovateľkou činnosťou v oblasti kulturistiky a fitness. Za tieto všetky aktivity mimo stáleho zamestnania si priemerne mesačne privyrobí sumu asi 350 Eur. Príjmy popri jeho zamestnaní majú výlučne príležitostný charakter, sú nepravidelné, túto činnosť nevykonáva sústavne, ale len príležitostne, v mnohých prípadoch nekoná vôbec vo vlastnom mene. K takýmto príležitostným príjmom mimo podnikania nie je zo zákona potrebné viesť žiadne účtovníctvo a ani inú evidenciu. Jeho jediným stabilným príjmom je tak príjem zo závislej činnosti od jeho zamestnávateľa. Ďalej poukázal na to, že z návrhu matky a ani zo samotného konania pred súdom prvého stupňa nie je zrejmé, akým spôsobom matka prišla o zamestnanie, pričom z príjmu matky u predchádzajúceho zamestnávateľa a dávky v nezamestnanosti je zrejmé, že matke sa znížil príjem o 123,21 Eur. Naproti tomu sa matka presťahovala k svojim rodičom do Považskej Bystrice, nemusí uhrádzať nájomné a služby spojené s užívaním bytu v Žiline. Pokiaľ matka v odvolaní uvádza, že v súčasnosti nemá žiadny príjem, potom nie je zrejmé, z čoho hradí bežné životné náklady a výdavky vrátane poplatkov za doučovanie angličtiny maloletej. Mal za to, že v možnostiach a schopnostiach matky je zamestnať sa, pričom matka žiadnym spôsobom nepreukázala, či si aktívne hľadá zamestnanie. Matka aj naďalej po skončení svojho predchádzajúceho zamestnania používa služobné motorové vozidlo O. N. ML, čo je na nezamestnanú bez nároku na dávku v hmotnej núdzi a bez akéhokoľvek príjmu celkom slušný luxus. Mal za to, že od posledného rozhodnutia o výživnom v septembri 2012 nenastala podstatná zmena pomerov na jeho strane a ani na strane maloletej.

Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 2 písm. a/, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

Skutkové i právne závery uvedené v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd považuje za správne, v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a v podrobnostiach na ne odkazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodáva:

Zákon o rodine (ust. § 62 ods. 2 a ust. § 75 ods. 1, ust. § 78 ods. 1 veta prvá) zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa

má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného skúma, či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, alebo majetkového prospechu, prípadne, či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká. Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa pri posudzovaní osobných, zárobkových a majetkových pomerov otca dieťaťa postupoval v zmysle hore uvedených zákonných ustanovení Zákona o rodine. Ním zistené pomery účastníkov sú dostatočným podkladom pre záver, že je v schopnostiach a možnostiach otca platiť zvýšené výživné na mal. I. v sume 130 Eur mesačne s účinnosťou od 01.08.2013. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že naposledy bola vyživovacia povinnosť otca k mal. I. upravená rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 12.09.2012, č.k. 3P/80/2012-76, ktorým bola schválená dohoda rodičov tak, že otec sa zaviazal prispievať zvýšeným výživným na mal. I. zo sumy 80 Eur mesačne na sumu 115 Eur mesačne s účinnosťou od 03.08.2012. V tom čase mal. I. bola vo veku 10 rokov, navštevovala 5. ročník ZŠ. Súd pri rozhodovaní vychádzal z priemerného mesačného zárobku matky 285 Eur a z príjmu otca 560 Eur mesačne. Otec maloletej v čase poslednej úpravy výživného bol zamestnaný v spoločnosti O. H. s.r.o. ako tréner pre fitness, kde mal uzavretú pracovnú zmluvu na 20 hodín týždenne s čistým mesačným príjmom 160 Eur. Popri tomto zamestnaní si privyrábala sprostredkovateľkou činnosťou v oblasti kulturistiky a fitness, taktiež ako tréningový partner a podľa jeho vyjadrenia z tejto činnosti si privyrobil priemerne mesačne sumu 400 Eur, takže jeho čistý mesačný príjem predstavoval 560 Eur. Otec maloletej aj v súčasnosti pracuje u toho istého zamestnávateľa na kratší pracovný čas 20 hodín týždenne s čistým mesačným príjmom 160 Eur. Z vyjadrení otca v konaní pred súdom prvého stupňa vyplýva, že si naďalej privyrába sprostredkovateľkou činnosťou v oblasti kulturistiky a fitness, poskytuje cvičenie ako tréningový partner a za všetky tieto aktivity mimo stáleho zamestnania si privyrobí priemerne mesačne sumu 350 Eur. Z tvrdení otca vyplýva, že príjmy popri jeho zamestnaní majú výlučne príležitostný charakter, sú nepravidelné a jeho stabilným príjmom je príjem zo závislej činnosti od zamestnávateľa. Otec maloletej tak ako v čase poslednej úpravy výživného aj v súčasnosti býva s priateľkou, ktorá má jedno maloleté dieťa. Je nemajetný, okrem mal. I. inú vyživovaciu povinnosť nemá. Z uvedených skutočností vyplýva, že v zárobkových a osobných pomeroch na strane otca nenastala žiadna podstatná zmena pomerov v porovnaní s poslednou úpravou výživného. Mal. I. je v porovnaní s poslednou úpravou výživného o jeden rok staršia, navštevuje 6. ročník ZŠ, v porovnaní s poslednou úpravou výživného sa náklady na krytie jej odôvodnených potrieb podstatne nezvýšili. Je však nepochybné, že k podstatnej zmene pomerov v porovnaní s poslednou úpravou výživného došlo na strane matky, ktorá je nezamestnaná, zamestnávateľ s ňou skončil pracovný pomer z dôvodu nadbytočnosti, od 01.02.2013 je evidovaná na úrade práce, pričom v čase rozhodovania súdu prvého stupňa poberala dávky v nezamestnanosti vo výške 183,60 Eur, na ktoré mala nárok do 31.07.2013. S prihliadnutím na takto zistené pomery na strane oboch rodičov a odôvodnené potreby na strane mal. I. sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že v schopnostiach a možnostiach otca je platiť zvýšené výživné na mal. I. v sume 130 Eur mesačne. K odvolacím námietkam matky, že otec si môže ako súkromný tréner zarobiť aj 400 Eur mesačne, nebolo možné prihliadať, keď matka tieto tvrdenia žiadnym dôkazom nepreukázala a na preukázanie týchto svojich tvrdení nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie. Z vyjadrení otca vyplýva, že ako tréningový partner pracuje príležitostne, túto činnosť nevykonáva pravidelne, pričom jeho stabilným príjmom je príjem zo závislej činnosti od jeho zamestnávateľa. Za týchto okolností bolo preto odvolanie matky neopodstatnené.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.